

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 20 lipca 2026 r.

DOOŚ-WDŚZOO.420.27.2023.KN.118

POSTANOWIENIE

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu wniosku Centralnego Portu Komunikacyjnego Sp. z o.o. z 8 czerwca 2026 r. o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.27.2023.KN.94, na podstawie art. 113 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a.:

1. wyjaśnia, że punkt II.6.f tiret drugie decyzji należy rozumieć w ten sposób, że izolacyjność akustyczna przegród obiektów, wewnątrz których zostaną umieszczone agregaty prądotwórcze na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, ma wynosić nie mniej niż 25 dB;
2. odmawia wyjaśnienia wątpliwości co do treści punktu II.11.b tiret trzecie decyzji;
3. wyjaśnia, że punkt II.11.h decyzji należy rozumieć w ten sposób, że określa on ciąg czynności, którym należy poddać wody opadowe i roztopowe z terenów kolejowych, w szczególności z podtorza, przystanków kolejowych i wiat na przystankach;
4. wyjaśnia, że punkt III.7.b decyzji należy rozumieć w ten sposób, że zawarte w nim określenie: „pomiędzy wschodnim rozplotem a wschodnim końcem LK85 w kierunku Warszawy” dotyczy odcinka projektowanej linii kolejowej nr 85 od miejsca rozłączenia z odcinkami linii kolejowych WZL_1 i WZL_2 do wschodniej granicy przedsięwzięcia w miejscowości Tłuste (gmina Grodzisk Mazowiecki, powiat grodziski);
5. wyjaśnia, że punkt III.9.g decyzji należy rozumieć w ten sposób, że osłonięcia warstwą gruntu wymagają betonowe powierzchnie przyczółków, które stanowią powierzchnię służącą przemieszczaniu się zwierząt;
6. wyjaśnia, że punkt III.11.c decyzji należy rozumieć w ten sposób, że umocnienia koryt i skarp rowów należy wykonać z wykorzystaniem wyłącznie naturalnych metod i materiałów;
7. odmawia wyjaśnienia wątpliwości co do treści punktu III.11.f decyzji;
8. wyjaśnia, że punkt III.12.e decyzji należy rozumieć w ten sposób, że konstrukcja mostów i przepustów w trakcie powodzi nie może zmniejszać pola przekroju, przez który mogłyby przepływać woda, ani nie może powodować wzrostu poziomu wody po

stronie górnej mostów i przepustów względem poziomu, który występowałby bez tych obiektów;

9. wyjaśnia, że punkt III.13.a decyzji należy rozumieć w ten sposób, że inwestor ma obowiązek stosować lampy LED lub niskociśnieniowe lampy sodowe o temperaturze barwowej nie większej niż 3600 K w każdym przypadku, o ile obowiązujące przepisy prawa nie stanowią inaczej.

Uzasadnienie

Decyzją z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ, po rozpatrzeniu wniesionych odwołań, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 k.p.a. oraz art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 i art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania powyższej decyzji, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś., uchylił decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 7 lipca 2023 r., znak: WOOS-II.420.85.2022.MP.278, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Centralnego Portu Komunikacyjnego wraz z urządzeniami i obiektami niezbędnymi do jego funkcjonowania” w części i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał decyzję w mocy.

Pismem z 8 czerwca 2026 r. Centralny Port Komunikacyjny Sp. z o.o. wniosła o wyjaśnienie, w jaki sposób należy rozumieć treść decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r. w zakresie punktów: II.6.f, II.11.b, II.11.h, III.7.b, III.9.g, III.11.c, III.11.f, III.12.e, III.13.a.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

W punkcie II.6 na str. 10-11 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ nałożył na inwestora obowiązki dotyczące ograniczenia emisji hałasu, w tym w pkt II.6.f określił sposoby ograniczania hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości (str. 1-2 wniosku z 8 czerwca 2026 r.):

- czy wskazana wartość izolacyjności akustycznej na poziomie 25 dB odnosi się do izolacyjności przegród budynku lub kontenera (minimalnego tłumienia obudowy), w którym zlokalizowane są agregaty prądotwórcze,
- czy przez „kontener” należy rozumieć wyłącznie kontener techniczny, czy również inne formy zabudowy agregatu zapewniające równoważne parametry akustyczne, np. wyciszoną obudowę całoroczną dostarczaną w komplecie wraz z agregatem prądotwórczym przez producenta agregatu i spełniającą wymóg wartości izolacyjności akustycznej.

Warunek zawarty w pkt II.6.f decyzji z 30 grudnia 2025 r. nie wskazuje jednoznacznie, że izolacyjność akustyczna jest parametrem charakteryzującym poszczególne przegrody, a nie obiekty jako całość. Stąd też sformułowanie użyte w treści powyższego punktu może być uznawane za mylące. W związku z powyższym w punkcie 1 niniejszego postanowienia GDOŚ wyjaśnił, że wartość 25 dB określa izolacyjność akustyczną przegród obiektów. Z punktu widzenia ochrony przed hałasem nie jest natomiast istotne, czy agregaty prądotwórcze zostaną umieszczone wewnątrz budynku, kontenera czy „wyciszonej obudowy całorocznej

dostarczanej w komplecie wraz z agregatem prądotwórczym” (str. 1-2 pisma z 6 czerwca 2026 r.). Kluczowe jest to, aby przegrody tego obiektu charakteryzowała izolacyjność akustyczna o wartości co najmniej 25 dB.

W punkcie II.11.b na str. 15-16 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ określił sposoby minimalizowania zużycia wody na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. Jako jeden ze sposobów organ odwoławczy wymienił wykorzystanie tzw. wody szarej do instalacji chłodniczych i grzewczych, dla służby ratowniczo-gaśniczej i do podlewania zieleni (pkt II.11.b tiret trzecie). W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości, czy *wykorzystanie wody szarej nie dotyczy obiektów związanych z linią kolejową* (str. 2 wniosku z 8 czerwca 2026 r.).

W ocenie GDOŚ pkt II.11.b tiret trzecie decyzji z 30 grudnia 2025 r. nie zawiera niejasnych wyrażeń, zwrotów czy skrótów. Nie jest też sformułowany ani w sposób niejednoznaczny – co skutkowałoby możliwością odmiennego odczytania jego treści, ani w sposób zawyły – co z kolei uniemożliwiałoby ustalenie jakiegokolwiek jego sensu. Na tego rodzaju rozbieżności nie wskazał również inwestor. Przywołana część decyzji nie rodzi zatem żadnych trudności interpretacyjnych, stąd też brak jest konieczności dokonywania wyjaśnień treści decyzji w tym zakresie. Proponowane we wniosku wyjaśnienie w istocie polegałoby na uzupełnieniu lub zmianie decyzji, co wykracza poza zakres postępowania opartego o art. 113 § 2 k.p.a. W związku z powyższym w punkcie 2 niniejszego postanowienia GDOŚ odmówił wyjaśnienia wątpliwości co do treści tego punktu.

W pkt II.11.h decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ sformułował zasady postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi z terenów kolejowych. W odniesieniu do tego punktu wnioskodawca wystąpił o wyjaśnienie wątpliwości (str. 2 wniosku z 8 czerwca 2026 r.):

- *czy wskazany sposób postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi należy rozumieć jako zamknięty katalog działań, z których wszystkie należy stosować do każdego typu powierzchni utwardzonych,*
- *czy, w zależności od lokalizacji, typu powierzchni, uwarunkowań technicznych i terenowych oraz obowiązujących przepisów szczegółowych Projektant ma możliwość zastosowania odpowiednich rozwiązań i środków ochrony środowiska gruntowo-wodnego.*

W ocenie GDOŚ powyższe pytania zostały postawione w sposób nietrafiony, ponieważ nie zawierają dwóch alternatywnych, wzajemnie wykluczających się, możliwości wyjaśnienia treści warunku zawartego w pkt II.11.h decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r. Jednak z tego pytania wynika, że pkt II.11.h został sformułowany w sposób niejednoznaczny, co utrudniło wnioskodawcy prawidłowe odkodowanie jego treści. Wskazany w tym punkcie sposób postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi z terenów kolejowych nie może być bowiem rozumiany jako zamknięty lub otwarty „katalog działań”. Warunek ten w istocie określa sposób gospodarowania wodami – ciąg czynności, którym należy poddać wody opadowe i roztopowe z terenów kolejowych. Zgodnie z § 17 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu

do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311) wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1 (tzn. z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, obiektów magazynowania i dystrybucji paliw) mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, ze zm.), bez oczyszczania. Tereny kolejowe, o których mowa w pkt II.11.h, w szczególności podtorze, przystanki kolejowe i wiaty na przystankach, co do zasady nie stanowią zatem zanieczyszczonych powierzchni szczelnych. Tym samym wody pochodzące z terenów kolejowych – jeżeli nie pochodzą przy tym z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych – mogą być odprowadzane do odbiorników bez dodatkowego oczyszczania (np. bez stosowania separatorów substancji ropopochodnych).

Jest oczywiste, że w celu spełnienia powyższych wymagań, w zależności od rodzaju terenów kolejowych i innych uwarunkowań, projektant ma prawo „zastosować alternatywne rozwiązania i środki ochrony środowiska gruntowo-wodnego”. Nie oznacza to jednak, że możliwe jest pominięcie stosowania całości lub części obowiązków określonych w pkt II.11.h decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r.

W punkcie III.7.b na str. 42 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ określił, z jakich odległościach od siebie należy wybudować przejścia dla płazów w rejonach zilustrowanych w załączniku nr 8 do decyzji. W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości w zakresie, w jaki sposób należy interpretować określenie: „pomiędzy wschodnim rozplotem a wschodnim końcem LK85 w kierunku Warszawy” (str. 3 wniosku z 8 czerwca 2026 r.).

W pkt III.7.b decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r. nie wyjaśniono jednoznacznie, co oznacza pojęcie „wschodni rozplot”, stąd też uprawnione są wątpliwości inwestora co do możliwości interpretacji tego punktu. Organ odwoławczy rozumiał „wschodni rozplot” jako miejsce, w którym następuje rozłączenie linii kolejowej nr 85 z liniami kolejowymi: WZL_1 (pkt IX.B.1.d decyzji) oraz WZL_2 (pkt IX.B.1.b decyzji), na wschód od stacji kolejowej Centralnego Portu Komunikacyjnego. Nie budzi natomiast wątpliwości, że wschodni koniec linii kolejowej nr 85 w granicach niniejszego przedsięwzięcia zlokalizowany jest w miejscowości Tłuste (gmina Grodzisk Mazowiecki, powiat grodziski). W związku z powyższym w punkcie 4 niniejszego postanowienia GDOŚ wyjaśnił, że budzące wątpliwości określenie dotyczy odcinka projektowanej linii kolejowej nr 85 od miejsca rozłączenia z odcinkami linii kolejowych WZL_1 i WZL_2 do wschodniej granicy przedsięwzięcia w miejscowości Tłuste (gmina Grodzisk Mazowiecki, powiat grodziski). Wyjaśnienie to jest istotne w kontekście wyznaczenia lokalizacji, w których przejścia dla płazów należy wykonywać w odległości co 50 m. Oznacza to, że fragment linii kolejowej nr 85: „pomiędzy wschodnim rozplotem a wschodnim końcem LK85 w kierunku Warszawy” obejmuje w całości rejon nr 18 i 19, a także część rejonu nr 5, zilustrowane na załączniku nr 8 do decyzji.

W punkcie III.9.g na str. 44 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ wskazał, iż przejścia dla małych i średnich zwierząt należy projektować z uwzględnieniem, że betonowe powierzchnie przyczółków przy przejściach dolnych należy osłonić warstwą gruntu, a docelowo roślinnością osłonową. W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości, czy *wskazany zapis dotyczący „betonowych powierzchni przyczółków” należy rozumieć jako odnoszący się tylko do elementów poziomych (np. fundamentów lub innych powierzchni umożliwiających pokrycie warstwą gruntu)* (str. 3 wniosku z 8 czerwca 2026 r.).

GDOŚ przyznaje, że warunek zawarty w pkt III.9.g decyzji z 30 grudnia 2025 r. mógł zostać rozbieżnie zinterpretowany przez wnioskodawcę. Warunek ten należy rozumieć w kontekście celu pokrywania warstwą gruntu betonowych elementów obiektów mostowych. Celem tym jest zapewnienie, że dno przejścia dolnego będzie pokryte gruntem naturalnym, co bardziej sprzyja przemieszczaniu się zwierząt niż odsłonięta powierzchnia betonowa. Stąd też przy zagospodarowaniu przejścia dolnego niezbędne jest pokrycie gruntem tych powierzchni, po których rzeczywiście będą przemieszczać się zwierzęta wzdłuż przejścia. Nie jest natomiast celowe pokrywanie gruntem pionowych ścian przyczółków obiektów mostowych, ponieważ powierzchnie te nie służą do przemieszczania się zwierząt. W związku z powyższym w punkcie 5 niniejszego postanowienia organ odwoławczy wyjaśnił, że osłonięcia warstwą gruntu wymagają betonowe powierzchnie przyczółków, które stanowią powierzchnię służącą przemieszczaniu się zwierząt.

W punkcie III.11.c na str. 45 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ wskazał, iż umocnienia koryt i skarp rowów należy wykonywać z wykorzystaniem metod i materiałów naturalnych (np. roślinności stabilizującej, luźnego narzutu kamiennego o zmiennym uziarnieniu) oraz że nie należy stosować prefabrykowanych korytek betonowych o stromych ściankach. W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości, czy *wskazany zapis należy rozumieć jako wykluczający możliwość stosowania innych rozwiązań technicznych niż wskazane (materiały naturalne), czy też w technicznie uzasadnionych przypadkach dopuszczalne jest stosowanie innych rozwiązań, pod warunkiem zapewnienia równoważnego poziomu ochrony środowiska* (str. 3 wniosku z 8 czerwca 2026 r.).

W ocenie GDOŚ pkt III.11.c decyzji z 30 grudnia 2025 r. został częściowo sformułowany w sposób mylący. Dyspozycja „nie stosować prefabrykowanych korytek betonowych o stromych ściankach” może bowiem sugerować, że dopuszczalne jest stosowanie korytek betonowych o ściankach, które nie są strome (nie precyzując przy tym ich nachylenia). Nie było to jednak intencją GDOŚ. Jak wynika z ustaleń zawartych na str. 120-121 decyzji, warunek ten ma służyć zapewnieniu możliwości swobodnego przemieszczania się zwierząt wzdłuż i w poprzek koryta kolejowych i drogowych rowów odwodnieniowych. Stąd też w pkt 6 niniejszego postanowienia GDOŚ wyjaśnił, że do kształtowania koryt i skarp rowów należy wykorzystywać wyłącznie materiały naturalne.

W punkcie III.11.f na str. 46 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ sformułował wymagania dotyczące wygrodzenia dla otwartych zbiorników retencyjnych i infiltracyjnych. W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości (str. 4 wniosku z 8 czerwca 2026 r.):

- czy wskazany zapis należy rozumieć jako bezwzględny obowiązek wykonania ciągłego wygrozdzenia herpetologicznego wokół każdego zbiornika retencyjnego i infiltracyjnego,
- czy też dopuszczalne jest odstępianie od wygrozdzenia zbiorników retencyjnych i infiltracyjnych, które ze względu na przyjęte rozwiązania projektowe dla tych zbiorników (w szczególności ukształtowanie skarp zbiorników, zastosowane materiały oraz krótki czas retencji itp.) – nie stanowią miejsc rozrodu ani trwałego bytowania płazów oraz nie powodują ryzyka ich uwięzienia (...).

W ocenie GDOŚ pkt III.11.f decyzji z 30 grudnia 2025 r. nie zawiera niejasnych wyrażen, zwrotów czy skrótów. Nie jest też sformułowany ani w sposób niejednoznaczny – co skutkowałoby możliwością odmiennego odczytania jego treści, ani w sposób zawyły – co z kolei uniemożliwiałoby ustalenie jakiegokolwiek jego sensu. Przywołana część decyzji nie rodzi żadnych trudności interpretacyjnych, a zatem brak jest konieczności dokonywania wyjaśnień treści decyzji w tym zakresie. Proponowane we wniosku wyjaśnienie (o dopuszczalności odstępiania od wygrozdzenia niektórych zbiorników) w istocie polegałoby na zmianie decyzji, co wykracza poza zakres postępowania opartego o art. 113 § 2 k.p.a. W związku z powyższym w punkcie 7 niniejszego postanowienia GDOŚ odmówił wyjaśnienia wątpliwości co do treści tego punktu.

W punkcie III.12 na str. 46-47 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ wskazał wymagania projektowe dla obiektów inżynierskich (mostów, przepustów) kolidujących z korytami cieków. W nawiązaniu do punktu III.12.e inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości wynikających z rozbieżności interpretacyjnych pomiędzy sentencją a uzasadnieniem decyzji w zakresie tego punktu (str. 4-5 pisma z 8 czerwca 2026 r.).

Na str. 4 pisma z 8 czerwca 2026 r. wnioskodawca słusznie podniósł, że istnieje rozbieżność pomiędzy sentencją a uzasadnieniem decyzji z 30 grudnia 2025 r. w zakresie pkt III.12.e. Zasadne było zatem żądanie wyjaśnienia decyzji w tym zakresie. Wobec tego w pkt 8 postanowienia GDOŚ wyjaśnił, w jaki sposób należy rozumieć zagadnienia zwężenia przepływu oraz piętrzenia wody w trakcie powodzi.

W punkcie III.13 na str. 47 decyzji z 30 grudnia 2025 r. GDOŚ nałożył na inwestora obowiązki dotyczące oświetlenia przedsięwzięcia, w tym w pkt III.13.a wskazał, że należy stosować lampy LED lub niskociśnieniowe lampy sodowe o temperaturze barwowej nie większej niż 3600 K. W nawiązaniu do tego punktu inwestor wniósł o wyjaśnienie wątpliwości, czy *dopuszczona jest możliwość stosowania lampy o temperaturze barwowej większej niż 3600 K, tak aby zapewnić bezpieczeństwo kolejowe oraz zgodność z obowiązującymi przepisami i wytycznymi zarządcy infrastruktury* (str. 5 wniosku z 8 czerwca 2026 r.).

Pkt III.13.a decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r. nie uwzględnia kwestii, iż niektóre wymagania co do oświetlenia przedsięwzięcia mogą wynikać z obowiązujących przepisów prawa, stąd też inwestor mógł mieć wątpliwości co do sposobu jego interpretacji. W pkt III.13.f decyzji z 30 grudnia 2025 r. organ odwoławczy wskazał, że odrębne wymogi dotyczą oświetlenia związanego z bezpieczeństwem ruchu lotniczego. Analogiczna sytuacja ma jednak miejsce również w przypadku oświetlenia dróg i kolei, co wynika z przepisów rozporządzenia w sprawie

warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. poz. 1518, ze zm.). Warunków określonych w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie można interpretować i stosować w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami prawa. W związku z powyższym w punkcie 9 niniejszego postanowienia GDOŚ wyjaśnił, że obowiązek, o którym mowa w pkt III.13.a decyzji z 30 grudnia 2025 r., należy stosować w każdym przypadku, o ile obowiązujące przepisy prawa nie stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 113 § 2 k.p.a. organ administracji, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji. W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że *wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji lub postanowienia jest niezbędne wówczas, gdy są one niejednoznaczne lub dotknięte zawilością utrudniającą ustalenie sensu rozstrzygnięcia sprawy. Wyznaczone przepisem art. 113 § 2 k.p.a. pole działania organu administracji publicznej jest ograniczone wyłącznie do wyjaśnienia stronie zgłaszanych wątpliwości co do użytych w decyzji wyrażeń, niejasnych sformułowań bądź zastosowanych skrótów utrudniających ustalenie sensu rozstrzygnięcia* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 października 2021 r., sygn. akt: I GSK 532/21). Wyjaśnienie treści decyzji ma zastosowanie przede wszystkim w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie jest niejasne lub nie zostało wystarczająco precyzyjnie sformułowane. W punktach 1, 3-6, 9 niniejszego postanowienia, po rozpatrzeniu wniosku Centralnego Portu Komunikacyjnego sp. z o.o. z 8 czerwca 2026 r., GDOŚ wyjaśnił wątpliwości, w jaki sposób należy rozumieć warunki sformułowane w punktach: II.6.f tiret drugie, II.11.h, III.7.b, III.9.g, III.11.c, III.12.e, III.13.a decyzji GDOŚ z 30 grudnia 2025 r. Brak było natomiast podstaw do uwzględnienia żądania wnioskodawcy i wyjaśnienia treści tej decyzji w zakresie punktów II.11.b tiret trzecie i III.11.f.

W związku z powyższym, GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- strona niezadowolona z niniejszego postanowienia, zgodnie z art. 113 § 3 w związku z art. 127 § 3 i art. 144 k.p.a., może zwrócić się do GDOŚ z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwestii wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji;
- zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 141 § 2 i art. 144 k.p.a. z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwestii wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji należy zwrócić się w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania postanowienia;
- w trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwestii wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji strona, zgodnie z art. 127a § 1 w związku z art. 127 § 3 i art. 144 k.p.a., może zrzec się prawa do zwrócenia się z takim wnioskiem wobec GDOŚ;
- z dniem doręczenia GDOŚ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwestii wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji przez ostatnią ze stron, zgodnie z art. 127a § 2 w związku z art. 127 § 3 i art. 144 k.p.a., niniejsze postanowienie staje się ostateczne i prawomocne;

- zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., na niniejsze postanowienie można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę bez konieczności skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwestii wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania postanowienia;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a., w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 100 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- wniosek o ponowne rozpatrzenie kwestii wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21, skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast wniosek i skargę w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Centralnego Portu Komunikacyjnego sp. z o.o.; adres do e-Doręczeń: [REDACTED]
2. adw. [REDACTED] – pełnomocnik Bakoma-Nieruchomości Sp. z o.o., Bakoma Sp. z o.o., [REDACTED]; adres do e-Doręczeń: [REDACTED]
3. r.pr. [REDACTED] – pełnomocnik Gminy Jaktorów; adres do e-Doręczeń: [REDACTED]
4. pozostałe strony postępowania – na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie